

რედაქცია

რედაქციის მისამართი: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, თბილისი. ტელ. № 2.

სელის-მწერად

სელის-მწერად: „დროება“... რედაქციის... გარეუბანში... ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, თბილისი. ტელ. № 2.

„დროება“... რედაქცია

„დროება“... რედაქცია... თბილისი... 13 მან. 7 მან. 4 მან. 3 მან. 2 მან. 1 მან. 0 მან.

დროება

გამომცემის უფროსი-ლევ ორბელიანი

უფროსი რედაქტორი

უფროსი რედაქტორი: ვაჟა-ფშაველა. მისამართი: ვაჟა-ფშაველას ქუჩა, თბილისი. ტელ. № 2.

თუ საჭიროა... რედაქცია... თბილისი... 13 მან. 7 მან. 4 მან. 3 მან. 2 მან. 1 მან. 0 მან.

ტელეგრაფები

(ხალხთა შორის საკავშირისთვის)

რაზუზა 16 ოქტ. ოსმალეთის შიკრიკი, რომელსაც დუღენიოს მცხოვრებლებთან მიჰქონდა შრატკანაძე, რომ ჩვენსკონარას ნებით დამონებად უღებოდა, ეს შიკრიკი გსაწყობს და მისი დუღენიოს შინაგანად ამ უმად 18 ოსმალის სახეჯდრო სომალადი დგას.

რომი, 16 ოქტ. დეპუტატო ზაფაცა 3 ქრისტიანობისთვის შეიკრიბება.

სოფია, 15 ოქტ. დღეს გაიხსნა აქ ბოლშევიკების წინააღმდეგო კრება. რადგან ბოლშევიკების მთავარი არ დაესწრო, ამის გამო ტარტის სიტყვა მინისტრთა თავმჯდომარემ ცხნაოცა წინააღმდეგო. ამ სიტყვაში მშვიდობიანობის სურვილია გამოცხადებული და რუსეთის მადლობა.

ბერლინი, 16 ოქტ. შტრასის სკიპო დღეს დაიწყო თავის სხდომებზე კავშირის მიხედვით დახმარება წინადადება, რომლის ძალითაც სოციალისტების აღმშენებელი ექსპონატ ცხადდება გამოკრებაში, ალტონში, ვანდობეკში, ვინსბერგში, ლაუნენბერგში და ამ ქალაქებში.

„დროების“ ფელტონი, 18 ოქტომ.

გამოსალმება

ჩემო ჩანგო, ობოლ-მწირო, ჩემის უბედობის ძირო! მტრებისაგან ქვეშ ნასროლო, მოყვრებისგან განაწირო!

ბეთხოვები შენი მონა... მერ მოგიყვ ვარდის კონა... ნაცვლად ეკოს თიგული ბოძდენ მწარ-სიცოცხლის წონა!

მის ესტროლით ჩვენს არეში 25 დღე, ან ღამე-მთვარეში? უპასუხოდ რად მივიდვართ, მეგობარო სამარეში?..

რას ვკითხულობთ? შორს არ არი, წავიდეთ, სამარის კარი... უკანასკნელად იფლერონ სიმებმა სიკვდილის ზარი!

რომ დამწვადდეს გულის ვნება; მით წამს ვნახო განსვენება და ოცნებით დამეხატოს მე ამ გვარი მოჩვენება

ბის არე-მარეში. ამ განკარგულებას ერთის წლის გასძვავლობაში ექნება ძალა.

კატარაშრი, 16 ოქტ. ლორის. მელიქოვი დივადიდიამ შეტებურდში წაშლიდა.

კუშტი, 15 ოქტ. ავტრის მინისტრმა გემერდემ გამოცხადდა დეკლარაცია, რომ ავტრის და კერძონის კავშირს ვერა დაარდევს-ნაო; ავტრია არაფერს არ დაუთმობს სერბისაო.

ბელგრადი, 15 ოქტ. ახალი სამინისტრო ჯერ კიდევ არ შედგება. გას. „ისტოკა“ ევკან შარტიებს ურჩევს შეერთებას, რომ ავტრის წინააღმდეგობა გაუწიოთ.

კატარაშრის ბირჟა, 16 ოქტომბერს.

(„ხალხთა შორის ტელეგრაფის საკავშირისთვის“)

ბანკის ბილეთები:	მან.	კაპ.
პირველი ჯამოცემისა	—	95—27
მეორე	—	93—
მესამე	—	93—25
მეოთხე	—	93—25
ალმოსავლეთის პირე.	—	90—75
ალმოსავლეთის მეორე	—	90—75
ალმოსავლეთის მესამე	—	90—62
ოქრო, 1/2 იმპერიალი	—	8—16
თფილისის სააღვ. მამ. ბანკის ვიჩაოს ფურცელი	—	—

ამაოჩნდეს ქართველი ქალი, რომ ემოსოს კაცის ძალი და მამულის სიყვარულის ბულში ეღვას ტრფობის ალი.

მას ჭაბუკი აძლევდეს ხელს, მით თანამკრძნობს მის სასურველს და ორ-კეცის სიყვარულით. ბადიოდენ ბრძოლისა ველს!...

რომ მათ ჰქონდეს ერთი პირი, მითი ღონი, ერთი ჭირი და ერთად გამოეზარდოსთ მამულისთვის შეილი გვირი!

მაგრამ, ვაი, რასა ვჰსურე? მითქო ვიყო უსუსური... რათ ვერ ვგრძნობ, რომ ოცნებითაც მერ ინარებს უბედური!..

მე! ბაჩუმი ჩანგო კრული!.. სსუ! ნულა სძვირ, გულია წყლული!.. და რაც მტანჯე ის მაქმარე... უშფოთველად გაქრი, სულა!!

1872 წ.

შინაგანი 5% სესხის ბილეთები:

	მან.	კაპ.
პირველი სესხის	—	217—50
მეორე სესხის	—	212—
1 მანეთი ღირს:		
ლონდონი	—	24—09 პენსი
ბამბურლი	—	205—75 ცენტი
პარიეი	—	254—50 სანტიმი
ვენა	—	129—50 ჰენიგი
სავკასიის კრასინი	—	—

მოკავალ ქართულ მიმნაზიანად

25 სექტემბერს იყო ქ. ღუმეთში აქაურ მახრის თავად-აზნაურთ კრება შესახებ ფულის ვაწერისა დაარსებისათვის იმისთანა სასწავლებლისა, სადაც ჩვენს მოზარდ შეილებს შეეძლოთ საშუალო განათლების მიღება. — მს კრება მით იყო შესანიშნავი და სასიამოვნო, რომ თითქმის წინააღმდეგი სიტყვა არ იყო თქმული, საერთოდ ისმოდა ხმა:

— რაც სხვა მახრაში დაუწყებიათ და მიუღიათ, ჩვენ როგორ დავსდგებით უკანაო!

ამაზედ შესდგა პროტოკოლი და საერთო სახალხო სასარგებლო საქმე გაათავეს ისე, როგორც ჩვენ მოძმეთა სხვა მაზრებში.

ამ გვარი წნობითი კავშირი სხვა და სხვა ქართველებ შორის სანატ-

მუთისნიდამ სახეარმდინ

მივედი მუთისის ვაგზალზე, ავიღე ბილეთი მუთისის სტანციამდე, საიღამაც უნდა წავსულიყავ დ. სახეარეს. ამ დროსვე მოცუნულდა ორი პატარა ყმაწვილი, რომელნიც, როგორც ეტყობოდათ, იყენ დაგვიანებული მუთისის სასულიერო სასწავლებლის მოსწავლეები, და მოსთხოვეს სტანციის უფროსს ნახევარ ნახევარი ბილეთები. სტანციის უფროსმა ერთს მათგანს, რადგანაც ის უფროსი იყო სხვებზე, რუსულად ჰკითხა:

— რამდენი წლია ხარ?
— შეიღისაო! მიუგო ბავშმა.
— ტყვილს ამოვ! მეტის იქნები! ნახევარ ბილეთს ვერ მოგცემ.

მისცა სხვებს და ის კი დასტოვა. საწყალი ბავშვი მიუბრუნდა ამხანაგებს და უთხრა:

— რაღაზე მკითხავდა ეს დალოცვილი თუ კი თვითონ იცოდაო?! დატრიალდა, ხან თავის უმცროსს მისცა ფულები, შენ აიღე ჩემ მაგიერათაო, ხან ხევენა ატანა; მაგრამ ვერაფერი ვაწყე, სანამ ტირილი არ მორთო და მერმე კი შეებრალა სტან-

რელი და სასიამოვნოა, იმიტომ რომ ამისთანა კავშირს მოსდევს მრავალი საერთო კეთილი საქმე. ხალხის შეერთებულ ძალას მრავალი შეუძლია, მარტივად თითო პირს კი ცოტა და ანუ არაფერი. ამას დამტკიცება არ უნდა. სკოლების დაარსება ერთი კაცის საქმე არ არის და არც იყო; ამისათვის დიდი მადლი დასდეს მამულს თავად-აზნაურთა, რომ საერთოდ გაიწერეს ფული ქართულ გიმნაზიის დაარსებისთვის.

ჩვენ სურვილი, ჩვენი ფიქრი ეხლა მხოლოდ ამზედ უნდა იყოს დამყარებული, რომ დროზედ აღსრულდეს თავად აზნაურთ კრების გარდაწყვეტილება; ამ საქმის თავმდგომი მართებთ ჩქარა შეადგინონ წესი-კანონი, რომლითაც უნდა შემოიტანონ ყოველ წლიე ფულები და წესდება თვით მომავლის სასწავლებლისა.

ამაზედ ხალხში მრავალ-გვარი ლაპარაკი არის; რასაკვირველია, ეჭვი არა გვაქვს თავმდგომთ გამოცდილებზედ, კეთილ-გონიერებაზედ და კეთილ სინიდიანობაზედ; მაგრამ ნათქვამია: „ხმა ერისა, ხმა ღეთისაო“, ამისთვის სათაკლო არ იქნება, რომ ჩვენის მხრითაც იყოს სახალხოთ გამოტყულები აზრი, რომელიც იქნება იყოს სასარგებლო.

ციის უფროსსაც და მისცა იმასაც ნახევარი ბილეთი.

მოვიდა ორთქლით მატარებელიც, ჩავედით და მალე მტერი მოვიკვდა, მალე ჩვენ ზესტაფონში თავი ამოეყავით.

— აჰა, რამდენი „მარგანციაო“ (შავი ქვა) დაუწყებიათ! მუბნება ერთი ყურთ-მაჯებ გადაყრილი მგზავრი მეორესა და უჩვენებს ქვის ნახშირზე რომელიც სტანციასთან ბლომათ აწყვია.

— აი დასწყევლოს ღმერთმა, კაცო, წმინდათ ქვა-ნახშირს არა გავს!
— სულ ეს ბარონისა არის აი.
— შინ არის ბარონი?
— ბარონი ვინ არის და დიდს ინჟინერი.

მე დავრჩი ზესტაფონში იმ დამეს და მეორე დღესაც შუადღემდის. ნაშუადღევს ვიშოვე ძლივს ერთი ცხენი და გაუდექი გზას, იმ გზას, რომელიც მისდევს მდ. მუთისისა და სახეარემდის და რომელიც ვინ იცის რამდენი ოფლის ღვრით არის გაყვანილი გლეხებისაგან.

ზხაზედ ყოველ ბიჯზედ შეგვხედებოდნენ შავი-ქვის მზიდებები ზოგი

ჩვენ უკვე ვიცით ვინაა, რომ მთელი მისი გუბერნიის თავად აზნაურნი, შესახებ ფულის გაწერისა, უნდა განიყენენ შეძლებისა გვარად რამდენიმე კატეგორიად. მ განყოფილება მათი, უფლებელია, უნდა მოხდეს კეთილ სინდისიანათ, რომ ქერივი, ობოლი და საწყალი არ იყოს არავისგან დაზარალებული. ამისთვის აუცილებელი საჭიროა ცნობაში მოიყვანონ თვითნებულად—ვის რაოდენი მამული და მამოსავალი აქვს და ექნება. ამ ცნობის შეტყობა და გამოკვლევა არის, ჩვენის აზრით, ვალი მასრის მარშლეებისა და მათ არა აქვსთ ნება უარყოფისა. ჩვენმა მარშლებმა ვხვდებით იციან—ვის რაოდენი მამული და ან რა შემოსავალი აქვს თავად-აზნაურთა, მომატებულათ მათ შორის ღარიბ აზნაურთა, რომელნიც მხოლოდ უწყობით სიაში და არ იციან სად სცხოვრობენ. სიტყვით ძრიელ აღვიღოთ თქმა: ივანემ უნდა გაიღოს 15 მანეთი, პავლემ 10 მანეთი და პეტრემ 5 მანეთი; მაგრამ რათ და რომელის მიხედვით?

ამის პასუხი შეიძლება მხოლოდ მაშინ, როდესაც გვეცოდინება შეძლების ივანესი, პეტრესი და პავლესი. ამის შეტყობა, და გამოკვლევა არ არის ძნელი მარშლებისათვის, თუ ერთგულად და ემსახურებიან საქმესა და კისრად იღებენ შრომასა. ძველა მარშალს შეუძლიან ორს კურაზედ, ანუ ერთ თვეზე მოიაროს მასრა, მოიყვანოს ცნობაში ქონება თავად-აზნაურებისა, შეადგინონ იპოტიკულიური (აღვილ-მამულის რაოდენობის) სია, მოაწერინონ იმათვე ხელი და წარადგინონ იქ სადაც იქნება კომიტეტი ანუ კომისია, თავმჯდომარ რომელიცა უნდა იყოს გუბერნიის მარშალი და რამდენიმე წევრი და

იქ ვაჭყონ თავად-აზნაური კატეგორიებით ანუ მძლეველად 15 მანეთისა, 10 მანეთისა და 5 მანეთისა წელიწადში.

ჩვენის აზრით, ამ გვარად შემდგარის სიას და განყოფილებას არ ექნება ალაგი ექვისა, უსამართლობისა და თუ ესრე არ მოხდა. დარწმუნებული ვართ შესდგება და გავიგებთ მრავალ ჩივილსა და უკმაყოფილებასა, რომელთაც უნდა ამ საქმეში, რაც კი შესაძლებელია, ვერიდოთ. მარშლები ამისთანა მიხედვით უარს არა ჰყოფენ, თუ სურთ ხალხისთვის კეთილი.

როდის განხორციელდება თავად-აზნაურების ფულითა სასწავლებლის დაარსება—არ ვიცით, მხოლოდ ვისურვებთ, რომ დროზედ აღსრულდეს ეს საქმე. როდესაც ვახსენებთ ეს გიმნაზია, უფლებელია ჩვენი თავად-ყური იმაზედ იქნება მიქცეული, რადგან ის იქნება ერთად-ერთი საშუალო სასწავლებელი, რომელშიაც სწავლა ქართველთ შეიძლება რიგიანის პროგრამითა და მიმართულებით უნდა ეღიროს...

წ. ქ.

დუქეთი 1 ოქტ.

ახალი ამბები

ძვეკასიის ნაპესტიკის მთავარ-სამმართველოს უფროსი ღენ.-ლეიტ. სტაროსელსკი და რამდენიმე სხვა უწყების ჩინოვნიკები, გუშინ 16 ღვინობისთვის, წავიდნენ სოხუმის მახრაში იმ განზრახვით, რომ ადგილობრივ გამოიკვლიონ და განსაჯონ—თუ რა ღონისძიებითა და საშუალებით შეიძლება ამ მხრის ეკონომიურად დახმარება და ხელის მომართვა.

* *

ხარით, ზოგი კამეჩით, ზოგი კურტნიანი ცხენებით და ზოგი ტაჩით.

ბავიარე რამდენიმე მანძილი და ვხედავ, რომ ამავე გზას ადგია ათასამდე გლეხები და მუშაობენ ერთის ზედამხედველის ხელ-ქვეშ.

მა ძველათ, ესე იგი, ოთხი-ხუთი წლის წინეთ გაყვანილი გზა რომ აღარ დასჯდომიათ, ზოგან გადაუხევიებიათ და სხვა ახალ პლანზე მიჰყავთ და ამოდენა ნაშრომი გზა კი განზე რჩება. მყოფათ ჯარიმათ გლეხებს! რატომ მაშინვე არ მიხედნენ—ასე სჯობდა და არა ისე? მაგრამ საწყობებში, მაშინ ვეგბ არც კი იცოდნენ—თუ ეს საჭირო იქნებოდა დიდ ქვის საზიდავ დროგებისათვის, ტარანტასებისათვის და არა მათი ჩოჩია ურმებისათვის!

ძველი გზა ოთხი ალაბიც არ არის და ახალი, როგორც ბრძანება ყოფილა, იქით-აქით რუებს გარდა, ათი ალაბიც უნდა იქმნეს.

დაღამებამდე მოვატანე სოფ. ბ.—ს. აქ მივიღო ერთმა მელუქანემ თავის ქოხში, რომელშიაც დიდსა და პატარას მხარულათ იღებდა. სოტა ხანს უკან ამავე ქოხში შემოდგრა ათიოდე

ხურჯინიანი და თოხებიანი გზის მუშა, მიაღაგეს კუთხეში თოხები, მოუჯდნენ შუაზე დანთებულ ცეცხლს, ამოიღეს ხურჯინიდან თითო ცივი, სქელი მჭადი და მიუფიცხეს ცეცხლს. სოტა დაისვენეს, მჭადებიც დათბა.

შემდეგ დაიდევს წინ, სუფრის მაგიერ, ხურჯინები, ამოიღეს ზოგმა ბოლოკი, ზოგმა პრასა და ზოგმა ყველიც, და ალაგეს ზედ და შეექცნენ. სამიოდემ გადმოაყოფია ხურჯინიდან ტიკტორასაც თითო და გადმოასხა რქის სასას-მოში ჯერ დაუდუღებელი მაჭარი; გადაჰკრა თავათ და უთავაზა თავის ამხარავსაც, რომელმაც ნაცვლათ მოუკითხა ყველის ნათალი.

საცოდავი შესახედავი იყო მათი დაღინებული, მოშულული სახე; ყველა რაცხა უკმაყოფილების ნიშანს გამოხატავდა.

დაკმაყოფილეს თუ არა თავისი კუჭი, ერთმა მათგანმა, სხვებზე უფრო ჭიკარამ, მოიბრუნა ჩემსკენ პირი, გამოიკვალა თავისი მოწყენილი სახე და ვითომც კმაყოფილი, მღიმარის სახით მკითხა ვინაობა. სოტა ბაასის შემდეგ ვკითხე მეც:

— მინ აკეთებს ახლა ამ გზას?

ჩვენ შევიტყეთ, რომ ზოგიერთ აქაურ ნოტარიუსებზე საჩივარი არის სასამართლოებში დაწყებული კერძო პირებისაგან, ფულს ედავებიანო, რადგან, ამათის წყალობით ხარალი შემთხვით. მაგ. ნოტარიუსს ი. ი. პოლტარაცკის უჩივის ვაჭარი თორომანოვი, რომელსაც ამას წინათ მალაზია დეწვა შტაბის პირ-და-პირ. ამ თორომანოვს სტრახში ჰქონია ეს მალაზია შეტანილი 17 ათას მანათად; მაგრამ კამპანიას ხსენებულ ნოტარიუსისათვის უთხოვრია გამოუცხადოს თორომანოვს, რომ დღეის შემდეგ კამპანია აღარ ჰქონსო და ხარალს, თუ მალაზია დაიწვა. პოლტარაცკის თავის დროზე ვერ უცნობებია ეს თორომანოვისათვის; ამის მალაზიას მეორედ გაუჩნდა ცეცხლი, დაიწვა და ახლა თორომანოვი სთხოვს კამპანიას, რადგან გამოცხადებული არ მქონდა, საზღვეული ფული (17000 მ.) უნდა მომეცესო; კამპანია კი, თავის მხრით თავს იმათობებს, რომ ნოტარიუსის დაუდევრობით არ გამოცხადდა თორომანოვს, რომ იმის ქონების პასუხის მგებელი აღარა ვართო, და მაშასადამე ეს ფული ნოტარიუსს უნდა გარდახდესო. ამ ნაირად, ამბობენ, ან თორომანოვისაგან და ან კამპანიისაგან, უფლებად, გარდახდება ხსენებულ ნოტარიუსს ეს ფულიო.

მეორე ნოტარიუსს მამიკონოვს, ამბობენ, კიდევ უფრო დიდი ჯამის საჩივარი აუტყხა ღენ. შიშკომ, რომელმაც, როგორც ამას წინათ ვახეებთ შიშკო ეწერა, მსმალას ადრინდელ აფიცრის პიუს-ოღლის ცოლს ასესხა ვექსილებით 37 ათასი მან. ღენ. შიშკო ამიტომ უჩივის, რომ პიუს-ოღლის ცოლი სრულებით იმ მდიდარ კაცის შატიმოვიჩის ქალი არ გამოდგა, როგორც ნოტარიუსმა

— ის, ბატონო, ვისაც მანეთი არ ვაჩნია! მა შემომხედა ბრაზიანის თვალებით, თითქო ვიდაცას ჯაგრი მოსწოლია გულზედაო და თანაც ამოიოხრა.

— როგორ თუ მანეთი არ ვაჩნია?

— ჩვენი გლეხ-კაცების გაკეთება და დამსებაც ახლა არის, განაჯრძო მან: თუ ახლა არაფერი შევინახეთ, ზამთარში რაღა ვაჭამოთ ცოლ-შვილს? მოსავალი პურისა და ღვინის კარზე გვადგია,—ახლა თუ არ უპატრონეთ, ხომ დავიღუბეთ: ღორი იმას ესევა, ხარი და ცხენი; ან ერთს არ გადარჩება და ან მეორეს ჩვენს აქ ყოფნაში და რომ კიდევაც სოტა გადარჩეს, სულ ხომ ამისთანა ამიდი არ იქმნება! ამასთან ბატონი თავისას არ შეგვაწევს და ხელმწიფე, და ამისათვის ვისაც კი საიდანმე შეუძლია თითო-ორიოლა მანეთის შოვნა, რაღა დღისათვის უნდა, აძლევენ ჩვენს გზის ნაღზირატელს და მიდიან სახლში; ვაკეთდა ეგ ოჯახ-ქორი, ვაკეთდა, ყელამდი აიგისო! ჩვენ კი, რომლებსაც არც მანეთი ვაგვაჩნია და არც აბაზი, ქვე ვიმსებთ წმინდათ...

შემოწმა, ნამდვილად არაა იმასაო და ამიტომ ხარალი იმან უნდა მიხლოსო.

* *

რუსულ ყურნალის „სლოვოს“ მიხედვით ნომერში დაბეჭდილია სულელური სტატია ძვეკასიის მხრის შემოსავალ გასაგებზე. სულელური იმითომ რომ ავტორი ამ სტატიისა იმის მაგიერად, რომ ხალხის ხარჯის შემამსუბუქებელი საშუალება მოიგონოს, რომ სხვა წყარო აღმოაჩინოს ხაზინის შესამატებლად, მთავრობას ურჩევს, რომ ხარჯი უნდა მოემატოს ძვეკასიის ხალხსაო; რუსეთში საშუალო რიცხვით, ყოველი კომლი 2 მ. 22 კაპ. იხდის წელიწადში სახელმწიფო ხარჯსაო და ძვეკასიაში კი მხოლოდ 58 კაპეკსაო; ახლა ხაზინას ამ გარდასახადისაგან მხოლოდ 1,870,000 მან. აქვს წელიწადში შემოსავალიო, მაგრამ იმდენი რომ გავხადოთ, რამდენსაც შუაგულ რუსეთში ივდიან, მაშინ კი 4,891,000 მან. შემოსავალი ექმნება ხაზინასაო.

მინ არ დაგვეთანხმება, დიდი არაფერი ჰქუა და მოხერხება ავტორის მხრით ურჩიოს მთავრობას, რომ იმავე წოდებას (გლეხებს) მოუმატოს ხარჯი, რომელიც ამ სახელმწიფო ხარჯს ვარდა, სხვა ათასწირ ხარჯით და გარდასახადით არის წელში გაწყვეტილი. მთუ რჩევა უნდოდა, ის არა სჯობდა ერჩია, რომ სხვა წოდების ხალხზედაც დაედავთ გარდასახადი და ზოგიერთი უსარგებლო გასავალი შეემცირებინათ?...

* *

ჩვენი გაზეთის დღევანდელს ნომერში იბეჭდება მთელი მხრის წინამძღოლის ბ. ლ. მალაშვილის განცხადება, რომლითაც ის მომავალ ნომერისთვის 2-ისათვის მოიწვევს

— რატომ არა სთხოვთ მხრის უფროსს, რომ ამისთანა საჭირო დროს, როგორც შემოდგომა, არ გამოვიწვიონ?

ამბობენ, ძალიან საჩქაროაო, ბატონო, და ამისათვის არ შეიძლება არც ერთი დღის პატივებო; საწამლი ეს გზა სრულიად და კარგათ არ ვაკეთდება, თვეში ყოველ გლეხს თუ მეტი არა, თითო კვირის მუშაობა მინც შეხედებო.

— ნაღზირატელი ვინ არის ამ გზაზე?

— ამ ქვეით ჩვენი გახლავს ბ. და ზეთი მ.

— როგორი კაცია ეგ თქვენი ზედამხედველი?

— ძალიან ავი და სასტიკი, ბატონო, ერთ კაცს აგერ წინათ დობილოში ხე მოუჭრა; მოვიდა ხის პატრონი და უთხრა თუ არა, ხე რათ მომიჭერიო,—მისთანა სილა გაარტყა საწყალს, რომ ჩვენ დაგვიწყო ყურებმა წივილი და იმას ხე კი არა, მგონია თავის-თავიც დაავიწყებინა.

— ამათ თუ გინდათ დავეხსნათ, ბატონო, წამოიწია ერთმა ახალგაზდა ბიჭმა,— ესენი აქნობამდისინაც კი

თავის მახარის თავად-ახნაურთა თავის
შვილების აღზრდის ღონის-ძიებაზე
მოსალაპარაკებულად.

„დროის“ კორესპონდენცია

დუშეთი, ოქტომბერი. ნება მომე-
ცით, ორიოდე სიტყვა მოგახსენოთ
დუშეთის საქალბო სკოლაზე, რომელიც ამ რამდენიმე წლის წინათ
გახსნა აქაურმა ქველ-მოამქმედ საზო-
გადოებამ.

ეს საზოგადოება შეესდგა 1874 წ.
მოთავე ამ საქმისა იყო აქაური მახარის
უფროსი ივანე ივანოვის ძე ზუბა-
ლოვი. იმან შეადგინა საზოგადოების
წესდება, რომელიც დამტკიცდა ავ-
კასიის ნამესტნიკისაგან, მოიწვია რამდენიმე
წევრი და მხოლოდ 1874 წ.
დღის ყოფით გახსნა ქალების სკო-
ლა, რომლის პირველ ზედამხედველად
თითონვე იქმნა საზოგადოებისაგან
დანიშნული.

მამინ დიდი და პატარა დარწმუნ-
ებული იყო, რომ ბ. ზუბალოვი
ამ საქმეს ემსახურებოდა ერთგულად
და მისცემდა დიდს შემწევობას, ვი-
თარცა გამოჩენილი მდიდარი კაცი;
მაგრამ ამოდ დარჩა ჩვენი იმედი,
ამოდ უძღვნა დუშეთის მოქალაქეთ
საზოგადოებამ ქების იდრესი, რომელ-
იც მართლვეს იმავე დღეს. ე. ი.
მხოლოდ.

ბანგლო ერთმა წელიწადმა და
მოიწვია საზოგადოება ანგარიშის მი-
ცემისათვის. რასაკვირველია, შეიყარ-
ნენ წევრნი, და ბ. ზუბალოვი წაუ-
კითხა ანგარიში, რომელშიაც ეწერა
როდის გაიხსნა სკოლა, რამდენი ფუ-
ლი იყო, როგორ და რაზედ დაი-
ხარჯა და ბოლოს, სიტყვით, მოახსენ-
ა, რომ სკოლის შენახვა კეთილ
მოქმედობის საზოგადოების წევრების

მუშაობდნენ აქ, მაგრამ ჩვენ რაღას
გვეჩიან, რადგან აქ მისდღეში არ
ყოფილვართ და არც გვიმუშავნია.

— უნ სადაური ხარ?

— ჩხარაელიდამ განლაყარ. ჩვენე-
ბური კაცი ისე დაბერდება, რომ
შვირილის გზა არც კი ენახოს; ჩვენ
გვაქვს შიშის გზა და კიდევაც ვაკე-
თებთ ძართლამდის და აქ რა გვი-
და!

— მკ კი არა, ძმაო, გაწყვეტინა
მეორემ, იძახოდენ შავი-ქვა გამოჩნდა
და ვინც ახლოს არის. ნეტაი იმას,
გამდობდება, ბევრ ფულს იშოვი-
სო, და ახლა ხომ ხედავ, ისე შენი
მტერი გამდობდება, როგორც ჩვენ ის
გამდობდება; ნეტა ჩვენი არ მიქონ-
დეს და მისი კი არა გვიდა-რა! მისაც
აქამდისაც ბევრი ჰქონდა, ისე იმას
უჩნდება და არა ჩვენ.

ბევრი რამ ვილაპარაკეთ; ბოლოს
მათ ხუმრობა ატანეს ერთმანერთში,
შემდეგ დამილოცეს ჩვეულებისამებრ
ძილი, გავიდნენ გარეთ დერეფანში,
წაიდევს ხურჯინები თავ-ქვეშ და მი-
ვცენ ძილს.

მეორე დღეს თუმცა თითქმის გა-
ფენებამდის ავდექი, მაგრამ ჩემი მე-

ფულით ყოვლად შეუძლებელიაო,
რადგანც სკოლას მხოლოდ 37 მა-
ნეთის მეტი არა აქვსო, რომ შევძი-
ალოქანდროვანამ (ე. ი. ბ. ზუბა-
ლოვის ძე ცოლმა) უარი ჰყო 50 მა-
ნეთის შემოტანისაო, რადგანაც 50 მა-
ნეთი დიდი ფულიაო; საზოგადოების
წევრად ვინც ჩვეწერნენ ჩემის პატი-
ვის ცემის გულისათვისაო და სხე-
მართის სიტყვით, ბ. ზუბალოვის ფიქ-
რით, სკოლა უნდა დაკეტილიყო.

საზოგადოებამ მოიმინა რა ამის-
თანა უთაებლოდ ანგარიში, ზოგმა
საცოდავთ დაჰკადეს თავი, ზოგმა
განცვიფრებით დაუწყეს ყურება ბ.
ზუბალოვს, რადგანაც არ სჯეროდათ
— თუ ეს კაცი ამას ამბობსო და არ
იცოდნენ — სიზმარია თუ ცხადია.

ამ დროს წარმოდგა აქაური მომ-
რიგებელი მსაჯული პლექსანდრე სა-
ვანელი და სთხოვა ნება რამდენიმე
სიტყვის თქმისა. ბ. სავანელმა მოახ-
სენა საზოგადოებას, რომ სკოლა ამ
უბედურ მდგომარეობაში ჩავარდნი-
ლა იმ მიზეზით, რომ ყურადღება არა-
ვის ექირა, თავმდგომთ პირი არ ჰყვან-
და, ჩვენ შორის არაფერ არის ამისთა-
ნა წევრი საზოგადოებისა, რომ წევ-
რად იხსენებოდეს მხოლოდ პატივის-
ცემისათვის ზუბალოვისაო; ყველას
ჰსურს ჰქმნან კეთილი საქმეო, ყველა
დარწმუნებულია საზოგადოებისათვის
ქალების სკოლის საჭიროებაზედაო;
მამასადავე არაფერ არის აქ იმისთანა
პირიო, რომ ცხლავ არ შეიწიოს და
არ გამოიხსნას სკოლა ამ მდგომარე-
ობისაგანაო.

ამ სიტყვებმა საზოგადოება გამოა-
ფხიზლა, აღუძრო ენა, მალღის ხმით
შესძახეს თანხმობა და იქვე ბ. ზუბა-
ლოვის თვალ-წინ მოაგროვეს ოც
თუმანზედ მეტი ფული, აღმოაჩინეს
ახალი თავმდგომნი: კნენა მკატირინე
საუბრე გლეხები მინც აღარ დამი-
ნახავს იქ, სამუშეარში გასულიყვნენ.
მეც აღრე დილით დავადექი გზას,
რომელზედაც ჩემს თვალის წინ იხა-
ტებოდა ისევე შავი-ქვის მზიდავი ჩა-
ვადრები. ჰიათურაში რომ მოვედი
კი სხვა ნაირი ფაცა-ფუცი იყო „ქვა-
გუნდის“ გაჰგებლებისა და ახალი მი-
კიტებისა.

სწორეთ შუა-დღე იყო, რომ მი-
ვედი საჩხერეში; ჩამოვხტი ერთ ჩემ
ნაცნობთან, მოუყევი ჩემი გარდასა-
ვალი და იმანაც თავისი მითხრა და
როდესაც ვკითხე — ახალი ამბავი რა
არის თქვენში-მეთქი, მან მითხრა:

— ჩვენში ახალიც და ძველიც ეს
არის, რომ კაცის-კვლა ცხვრის კვლა-
ზე უადვილესი შეიქნა: შარშან სო-
ფელს ჰალას დახოცეს სამი გლეხი
და რაოდენიმე მძიმეთ დასჭრეს. —
საქმე ისე წავიდა, ვითომც სულ არა-
ფერი, მკვლელებს საპრობილის კა-
რიც არ უნახავსთ. წასრულს შეიღს
ეკენისთვის იმავე სოფელში ბატონმა
მოკლა ერთი გლეხი; ესეც არაფერია,
„ობოიუნდია დრაკა“ არისო! სადაუ-
რი „დრაკა“ არის: საწყალმა გლეხმა
ორი კალო პური გალევია; ერთი თა-

ბატონი-მუხრანსკისა, პ. სავანელი,
პ. სიპაილი, ი. აბაშიძე და მ. ბუ-
ლოლოვი (იხლა გარდაცვლებული)
მა იყო 20 ივლისს 1876 წელსა და
ამ რიცხვიდამ იწყო ახალი ბედი სკო-
ლის.

ამ პირთ სკოლა გამართეს უკეთე-
სად, დააყენეს ნამდვილს გზაზედ, მო-
ახსენეს მისს შმალღესობას ოღლა
მეოდორეს ასულს მდგომარეობა
სკოლისა და მათ უბოძეს სამი ათა-
სი მანეთი. ამ გვარმა ყურადღებამ
და შემწევობამ საზოგადოება ფეხზედ
დააყენა, დანერგა მათში მომატებუ-
ლი ენერგია და ისეთს მდგომარეო-
ბაში მიიყვანა სკოლის საქმე, რომ
თითქმის სამაგალითოდ უნდა დაიწე-
როს, ამიტომ რომ სხვა ქალაქებში,
სადაც საზოგადოება უფრო ბევრია,
უფრო მდიდარია, იქ ამ გვარი სკო-
ლები დევნიენ და აქ კი, მალღობა
ღმერთსა, სკოლა უფრო და უფრო
წარმატებაში მიდის და მატერიალუ-
რი ღონისძიება ემატება. მიზეზი ამი-
სა ეს არის, რომ ამ საქმეს ჰყვანან
იმისთანა თავმდგომნი, რომელნიც
მღვიძარეთ შრომობენ და ემსახურე-
ბიან საზოგადოებას; ამას თვალთ
ხედავს ყველა და სიამოვნებით სწირ-
ვენ ფულს, რადგანაც იციან, რომ
მათგანი შეწირული ფული უსარგებ-
ლოდ არ იხარჯება.

მეც ამ სკოლის საქმეს ყურს უგ-
დებ დიდს სიამოვნებით და ამიტომ
ყველაფერი ვიცი, რაც კი მოხდება
შესახებ ამისა. 7 ამ თვისას გავიგე,
რომ თავმდგომთაგან იყენენ მიწვე-
ულნი სკოლაში ანგარიშის მისაცემ-
ლად. შეიყარნენ ზალაში საზოგადო-
ების წევრნი და ერთმა თავმდგომ-
თაგანმა წაიკითხა ანგარიში, რომელ-
შიაც ვრცლად იყო გამოხატული
მდგომარეობა სკოლისა ყოველ მხრივ.

ვისი ბატონის ახ. დ. წ. სანადგლო
ადგილზე მოყვანილი იყო, მეორე
სხვა ახნაურისაგან სანახევროთ აღე-
ბულ სანახევრო მიწაზე. ბატონს თა-
ვისი ხვედრი პურიც და ბზეც მიარ-
თვა და ერთი ძარი ბზე თავისი სა-
კუთრებიდგანაც უთავაზა. ბატონი
კიდევ უგზავნის ურემს, ბზე გამომი-
ენანო. ბლენი უარით ისტუმრებს
მეურმეს, რადგანაც ერთი კალოდგან
მეტი არ ერგებოდა და მეორე სხვი-
სია. ამისთანა უარისათვის გულ-მო-
სული ბატონი წამოვა, გლეხს მოკ-
ლავს კეტით, დედას და ძმას სასიკ-
ვდილოთ სცემს და წავა შინ გულ-
ჯავრს-ამოყრილი...

ახლა როგორ ვიფიქრებთ: ვითომ
ის გამტყუნდება? არა. აქ, ჩამეტურ
ამ სოფელში, ხუთ მანეთად ოცს
მოწამე, როგორც გნებავთ, ისე ათ-
ქმეინებთ. თავით იქაური ახნაურე-
ბი, ფულიც რომ არ დაესწროსთ,
ცრუ ჩვენებს ცრუ მოწმებისაგან
ისესხებენ და მეორეს, ან მესამე დღეს
სარგებლით გარდაუხდიან, რადგანაც
დარწმუნებული არიან, რომ ამისთა-
ნა მოწმობა იქ ყველას ხშირათ სჭირ-
დებათ. და ამისათვის გამოდის, რომ
მტყუანი ყოველთვის მკვლარი რჩება.

ამ ანგარიშიდამ სხანსკოლაში
წლიე ჰქონიათ ხარჯი 600 - 800 მ.პ
და მინც ეხლა არის კიდევ ნაღდა
ფული 1171 მან. და 14 კაპ. მომა-
ვალ წელიწადს ელის შემოსავალს
2,000 მანეთამდინ. თუ ეს საქმე ესე
წაიყვანეს, უეჭველია, რომ სკოლას
ექმნება თავისი კაპიტალი და ამით
იმისთანა საძირკველი მიეცემა, რომ
საუკუნოდ გვექმნება სკოლა. სოდ-
ვაა არა ესტქვათ, რომ თუმცა ყველა
თავმდგომნი ცდილობენ შწვენისა-
თვის, მაგრამ უპირველესობა ეკუთ-
ნის მომრიგებელ მსაჯულსა ბ. სავა-
ნელს; ეს უდგამს სულს საქმესა; ამ
გვარი პირი. რომ იყოს ყველა მახ-
რაში, გარწმუნებთ ყველგან შესაძ-
ლებელია სკოლების დაწესება.

ჩვენი ხალხი ისეთი უგონო და
გაუგებარი არ არის, როგორც ჰფიქ-
რობენ ზოგიერთები. გარწმუნებთ,
ძრიელ კარგათ ეყურებათ — რა არის
კეთილი და ბოროტი; ძრიელ კარგათ
ჰსცნობენ კვილ განზრახვას კაცისას.
ბ. ა. სავანელმა ისე დაიწყო საქმე,
ისე ჩააგონა ყველას და დარწმუნა,
რომ ეხლა ყველანი სიამოვნებით იძ-
ლევიან ფულსა და რამდენიმე პირი
მუდამ ამას ფიქრობენ — ეგების სკო-
ლას კაპიტალი შეუდგინოთო. ეს
პირნი არიან აქაური სოცდაგარი კა-
ცები: იოსებ ალავერდოვი, მიხაილ
ტერტეროვი და ოჯიმშერ ზოგიევი,
რომელნიც იხსენებოდნენ წაკითხულ
ანგარიშში. — იმედია, ამ პირთ გან-
ზრახვა გამოიწვევს მრავალთ სხვა პირ-
თაც, რომელნიც (ამ ქალაქის შეილნი)
ვაჭრობენ ქ. მლაღკაყავს და აქვსთ
შეძლებაც; გავიგეთ, რომ იმათ გა-
მოუცხადებიათ სურვილი შეწვენისა
და უთხოვნიათ სია ხელის მოსაწე-
რათ. ღმერთმა ინებოს, რომ ეს ხმა
მართალი იყოს.

მკვლელები კი ისე არხეიანათ დასე-
ირნობენ, ვითომც ქათამი მოეკლას
და თუ რომელიმე მოწამე მის სასარ-
გებლოთ არაჩენა, ვაი იმისი ბრალი.

ძალიან არც ჩვენი, გამოძიებლე-
ბი იტყვენ თავს დალაგებით და სას-
ტიკად გამოძიებით. — აჩვენა მოწამე:
მისთვის მოკლა, რომ გლეხმა თავისი
ან სხვისი საკუთრება მკვლელებს მოთ-
ხოვნისა თანავე არ მიართვა, — გათავ-
და: „აქ წინააღმდეგობა ყოფი-
ლაო მოკლულის მხრითაო!“ მე-
ტი არც ამას უნდა: დაწერა პრო-
ტოკოლზე — „ობოიუნდია დრაკა“ —
ჩხუბში მოკლესო, და მოიცილა თა-
ვიდამ. —

ბევრი მელაპარაკა ჩემი მასპინძელი
— აქაურთავად-ახნაურობის მოქმედება-
ზე და მათ გულ-გრილობაზე ყოველ
კვილ საქმეკი, სოფლის სკოლებზე
— თუ როგორ თანაუგრძობდნენ და
რა შემწევობას უჩენენ ამ სკო-
ლებს აქაური განვლენიანი პირე-
რები, — სოფლის ხევის-თავეზე და
მათ ბოროტ-მოქმედებაზე და სხვა,
მაგრამ რადგანაც უამისოთაც ცოტა
გაგრძელდა ჩემი წერილი, ეს დანარ-
ჩენი სხვა დროსათვის გადამიღია.

შალად ესდებო ჩვენს თავს უძლურნათ მადლობა ამ საქმის თავმდგომთ, რომელნიც ღირსნი არიან ქებისა, პატივის და დიდებისა და რომელნიც საზოგადოებამ ახლად აღმოაჩინა კიდევ იგინივე და ერთიც კიდევ ახალი მაზრის უფროსი ბ. ჩიხოვსკი.

წვერი ქქია.

ბანსხადებანი

თვილისის მაზრის მარშლისაზან

მთავრობის ნება-დართვით, მომავალს ნომერის მონა იმხმება ტფილისში უფლის თავად-ახნაურთ შუამდგომლობა, მოსაკრებლად იმ დონის-ძიებისა, რომლითაც აღიზღებოდნენ ჩვენი შვილები.

ამისათვის განუცხადებ ტფილისის უფლის თავად-ახნაურთ და უმორჩილესად ესთხოვთ მოზრძანდნენ ორს მომავალს ნომერისას, თორმეტ საათზედ დილით, ტფილისის თავად-ახნაურთის საადგილ-მამულო ბანკში, სადაც იქნება შეკრებილება.

ტფილისის უფლის კეთილ შობილთ წინამძღოლი **ლ. მალალოვი.**
(6-1)

პაპინოვის კომისიონურს სკლადში, რომელიც იმყოფება სასახლას ქუჩაზე არწრუნის თეატრის ქვეშ ეზოში,

ახლათ მიღებულია სალიანიდზან სადჭეჭოჩნი.

სიზილა,

სამზღვარ გარეთიდან სხვა-და-სხვა კონსერვები, სხვა-და-სხვა გემოს ლიპირები, საუკეთესო რძე და კონიაკი, ვენის კიშა, არაქუმი: შტრიტერისა, პაპოვისა და შაურისა (ეს უკანასკნელი ფირმის არაყი ზავოდის ფასზედაც ნაკლებ იყიდება), პრავისის ზეთი ბოთლივით, ჩაი პაპოვის და ჩვენი; აწონილი შაქარი 1 ხარისხის ბროდსკი, ინგლისის, კრახმალნი და ლილა, მდისის სარეცხის საკონი, საუკეთესო თამბაქო და პაპინოვი, მდისის ფაბრიკანტის ჟუკისაგან, ლიონის მანეჟი (ერთი სტაქანი ჩაისთვის, ლიმონადისთვის ანუ სხვა საჭმელებისათვის ორი-სამი წვეთია საჭირო, რომ სიმკვავე მისცეს).

ეს ზემოხსენებული საქონლები შედარებით სხვების ფასებთან ნაკლები და უკეთესია.
3-3

შაქარია შიჭინაძის წიგნის მაღაზიაში ისყიდება ახლად დაბეჭდილი წიგნი საქართველოს ეგზარხოსის ნებართვით კოლმეიშური საზარის მღვდლისა ინგილოვს ქაქელისთან თხზულება ს. ბეგიაშვილისა ფასი 70 კაპ.
10-4

მუთისში, გმარდის და აბს. წიგნის მაღაზიაში, ახლად მიღებულია შემდეგი წიგნები.

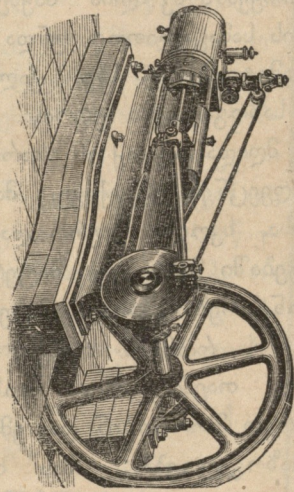
1) სიტყვანი და მძღვრებანი თქმ. იპერეთის ეპისკოპოსის შაბრიელის-მიერ. — — — ფასი 2 მან.

2) ცხოვრება, შრომა და მოცულება ოთხთა მსახრობელთა და მიცვალებულთა. — — — ფასი 25 კაპ.

3) მოკლე ახსნა დმართის ცაძრისა, თხზ. მიგაუროვის-მიერ ფასი 25 კაპ.

წიგნის ფაქრები, რომელნიც გამოიწერენ არა-ნაკლებს 10 ეგზემპლარისა 10% ნაკლებ მიეცემათ.
(3-3)

გუსტავ კეკელიძის

მოსკოვის მაღაზიაში

მოსკოვში, მისანიცკის ქუჩისა და ლიუბიანი მეიდნის კუთხეში

მოიზობება შემდეგი მძანები:

ორთქლის მაშინეაი 3—25 ცხენის ძალისა.

სალესავი მაშინები 28 ფუტამდინ სიგრძით.

საბურღავი მაშინები.

საშალაშინებელი მაშინა.

მანომეტრები, კრანები, არმატურა.

ათეულის (დესიატიჩინა) სასწორი.

ინგლისის ქაშის ტყავები.

რკინის ტრუბები (მილები) და სხვ. და სხვ.

აქვე ჰკისრულობენ სხვა-და-სხვა ქარხნების გამართვას.

პრესიკურანტი (ფასების სია) მსურველს მოთხოვნისათნავე გაეგზავნება.
4-1

ინგლისის მაღაზია

Maison de confiance

შეადარეთ ჩვენი ხაი—1 მ. 10 კ. მოსკოვის ხაის—1 მ. 40 კ.

— — —	1—20	— — —	1—60
— — —	1—40	— — —	1—80
— — —	1—60	— — —	2 — „
— — —	1—80	— — —	2—50
საუკეთესო	— 2 — „	— — —	3 — „

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რევოლვერები, კრაოტები, ქურჭელი, ჩაიდნები, გასაღებები, დანები, კოვხები, ტაშტები, კალმები, ქალაღი, შოკოლადი, კაკაო, ანფეტები, მურაბები, მაგნეზია, უნაგირები, კლიონკა, წინდები—კაცისა და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოშინ

კალენკორი—სულ ყველაფერი 25-დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად, ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში.

მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-დამ 1000 მანეთამდინ საქონელს გამოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ იხდის.
(100-47)

ინგლისის მაღაზიაში მიღებულია უამოლადი და კაკაო ჩრანი.
(20-12)

პატენტისანი უჩოტაები

თმებისათვის 1 მ. 50-დამ და ცხენებისათვის 1 მ. 75-დამ; ყვავილები სახურავებით 2 მანეთი-დამ; სარძევე 30 კაპ.; რუბიკები 5 კაპ.-დამ; ფილტრები (წყლის დასაწმენდი) 3 მ-დამ და ვედრება 1 მან-დამ; თეფშები 2 მ-დამ ინიჟუქ; შოკოლადის კანფეტები 20 კ-დამ თითო ყუთი და სხვ. ინგლისურს მაღაზიაში.
(100-72)

შენიშვნა

რადგან მოქალაქეებში გამოჩენილი და მიღებული წამალი.

თმის გასამაგრებელი

მაკ - მასტერი

ერთობ ბეგრა ისყიდება, ამის გამო ინგლისის მაღაზიაში ეს წამალი ეხლად 2 მანეთად ღირს.
(100-63)

ვილე

ეკკლესიის კანკელს

ყველა მოწყობილებით და სახლის მოწყობილების ჩუქურთმას მოსაჭრელად.

ჩემი ქარხანა იმყოფება საპიორის ქუჩაზე, ბერძენოვის სახლში, № 18 განკელისა და მეტელის ჩუქურთმის მჭრელი

დავით ივანეს-ძე ვიზაური.

(10-7)

ობი იზდანი

ვლ 1881 გოდა ვლ ტიფლისი ეჟენდელნაიო რუსკაიო იურიდესკაიო ჟურნალა

„СУДЕБНЫЕ ПОРЯДКИ“

ჟურნალ „Судебные Порядки“ ბუდეთ ვიხოდით სვ იანვარი 1881 გოდა პო ვოსკრესენიამ, ვლ ობემი ნე მენიხე დუხვ ლისთვი ნებოლშაიო ფორმატა პოდ რედაქციეი პრესიჟნაიო პოვრენნაიო ოკრუგა ტიფლისსკიო სუდებნოი პალატა ალესანდრა ივანოვიჩა კარაბეგოვა, პო სლედუიჟეი პროგრამი:

ПРОГРАММА
еженедельнаго юридического журнала „Судебные Порядки“.

1) Передовыя статьи, заключающія въ себѣ общіе взгляды на состояніе правосудія въ судахъ гражданскихъ и положительнаго законодательства.

2) Судебные процессы, имѣющіе общественный интересъ.

3) Юридическія замѣтки и изслѣдованія, имѣющія предметомъ обсужденіе общихъ началъ права, отдѣльныхъ законоположеній, мѣстныхъ обычаевъ, судебныхъ рѣшеній, опредѣленій и т. п.

4) Юридическія извѣстія, заключающія въ себѣ свѣдѣнія о явленіяхъ общественной жизни, имѣющихъ юридическій интересъ.

5) Библиографическія извѣстія, заключающія въ себѣ свѣдѣнія о вновь выходящихъ юридическихъ сочиненіяхъ.

6) Офіціальныя извѣстія, содержащія въ себѣ свѣдѣнія о новыхъ законоположеніяхъ, распоряженіяхъ правительства, движеніи по службѣ, судебные указатели и резолюціи по дѣламъ, назначеннымъ къ слушанію въ Тифлисской судебной палатѣ.

7) Фельетонъ: а) полемическія статьи, не имѣющія характера передовыхъ статей, и б) отдѣльныя мелкія статьи юридическаго характера, не вошедшія въ составъ предъидущихъ отдѣловъ.

8) Объявленія.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА: на годъ съ доставкою въ Тифлисъ и пересылкою въ другіе города Россіи семь рублей, на полгода, для подписчиковъ г. Тифлисъ четыре рубля, для иногородныхъ четыре рубля пятьдесятъ коп., по почтовому союзу—на годъ десять руб., на полгода шесть руб., отдѣльные номера по двадцати коп.

Подписка принимается: въ Тифлисъ: до 1 декабря сего года въ квартирѣ редактора, на Коджорской улицѣ, домъ № 8, а съ 1 декабря въ помѣщеніи редакціи—въ пассажѣ каравансарая Тамамшевыхъ, на Эриванской площади, въ г. Елисаветополь—уполномоченнымъ при управленіи государственными имуществами Р. И. Карабеговымъ, въ г. Кутаисѣ—присяжнымъ повѣреннымъ М. А. Киводзе, въ г. Эривани—присяжнымъ повѣреннымъ В. И. Егіазаровымъ.

Редакторъ-издатель А. Карабеговъ.

(1-5)